

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

การป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด ของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ภาณุพงศ์ มะสุวรรณ

สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

e-mail: Panupong.masuwan@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการป้องกันการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ และเพื่อเปรียบเทียบการป้องกันการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ กลุ่มประชากรตัวอย่างของการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ทั้งหมด 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ให้การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) t-test (Independent t-test) คือการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA) f-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.1 ของทั้งหมด อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.7 ของทั้งหมด ระดับชั้นปีส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 39.0 ของทั้งหมด และเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 28.5 ของทั้งหมด

2. การป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$ S.D. = 0.42) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ นักศึกษากลัวหากเสพยาจะถูกตำรวจจับเสียอนาคต ($\bar{X} = 4.88$ S.D. = 0.39) รองลงมาคือ นักศึกษาเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งไม่เสพยาเสพติด ($\bar{X} = 4.74$ S.D. = 0.47) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่า ผลการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับชั้นปี และภูมิลำเนา กับการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจที่ต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การป้องกันตนเอง, การตกเป็นเหยื่อ, ยาเสพติด

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Protecting Yourself from Becoming a Victim of Drugs of Students in Police Administration

Panupong Masuwan

Police Administration Faculty of Humanities and Science Suan Sunandha Rajabhat University

e-mail: Panupong.masuwan@gmail.com

Abstract

A research study on the prevention of self-defense against being a victim of drug abuse among students of the Police Administration Program. Have research objectives to study drug victim prevention among students in police administration program. And to compare drug victim prevention among students in the police administration program the sample population of this research is A total of 172 students in the Police Administration Program The tools used in this research are: Data collection by questionnaire The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation (S.D.) t-test (Independent t-test). Analysis of Variance (ANOVA) f-test compared the mean of more than 2 groups of variables.

The study found that

1. Most of the respondents were female. Most of them were in their 20s, accounting for 29.7 percent of the total, most of them in the fourth year, 39.0 percent of the total, and they were domiciled. Southern region accounted for 28.5 percent of the total.

2. The protection of themselves from being a victim of drugs among students in the Police Administration Branch was found to be at a high level ($\bar{x}$ = 3.66 S.D. = 0.42). The item with the highest level of opinion was that the students were afraid if they had taken drugs, they would be arrested by the police in the future ($\bar{x}$ = 4.88 SD = 0.39), followed by the students who had a strong mind and did not use drugs ($\bar{x}$ = 4.74 SD = 0.47) respectively.

3. The comparison of self-protection from being a victim from drugs of students in the Police Administration Department found that the results were compared by personal factors, sex, age, year level and domicile with protection against being a victim. From drugs of different police administration students, the mean opinion scores on the protection of self-protection from drug abuse were significantly different at 0.05.

Keywords: self-protection, Being a victim, drugs

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

บทนำ

ในปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งส่งผลเสียต่อประเทศชาติโดยรวมเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม นำไปสู่การเกิดอาชญากรรม มีผลโดยตรงต่อความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม ซึ่งประเทศไทยประสบปัญหาเสพติดทั้งในด้านการเป็นพื้นที่การผลิต การเป็นพื้นที่การค้า การเป็นพื้นที่การแพร่ระบาดและการเป็นทางผ่านของยาเสพติด โดยมีตัวยาหลักที่ประสบปัญหาคือ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า ยาไอซ์ สารระเหย และสารเสพติดประเภทออกฤทธิ์บางชนิด (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2558)

สำหรับประเทศไทยยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุด ยังคงเป็นยาบ้า รองลงมา คือ ไอซ์และกัญชา ตามลำดับ สำหรับยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ เฮโรอีน และคีตาเมีน ซึ่งเฮโรอีน พบการแพร่ระบาดในกลุ่มเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครจากเดิม ในปีงบประมาณ 2558 มีผู้เข้าบำบัดเพียง 74 คน เพิ่มสูงขึ้นเป็น 470 คน ในปีงบประมาณ 2561 ในจำนวนนี้ เป็นรายใหม่ถึง 388 คน ประชากรที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 39 ซึ่งเป็น ผู้มีงานทำถึงร้อยละ 78 เป็นกลุ่มประชากรหลักที่ยังคงมีปัญหาเสพติด และการเสพติดสารเสพติดต่าง ๆ ส่วนใหญ่เกิดในช่วงวัยรุ่นที่สมองยังพัฒนาได้ไม่มากพอที่จะควบคุมความอยากเสพบางอย่างเพื่อความสนุก ความตื่นเต้น ความพอใจ การคลายเครียด การตอบสนองต่อความต้องการทางสังคมบางอย่าง (เช่น การได้รับความรัก, การยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม) รวมทั้งปัญหาการขาดทักษะในการจัดการกับปัญหาทางความคิด จิตใจ อารมณ์ ภาวะใหญ่ คือ เรื่องของการกระบวนการเรียนรู้ เพราะคนที่ทดลองเสพยาแล้วติด เรียนรู้ว่ามันสร้างความสุขความพอใจให้เขา แต่เป็นการเรียนรู้ที่บกพร่อง เพราะการเสพติดให้ความพอใจแค่ชั่วคราว แต่มีผลเสียมากกว่าในระยะยาว (วิทยากร เชียงกูล, 2562)

ดังนั้นด้วยเหตุกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาความรู้ ความเข้าใจ เรื่องยาเสพติดและการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ว่ามีความรู้เรื่องยาเสพติดอย่างไร ขณะเดียวกันมีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองอย่างไรที่สามารถทำให้ไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อเป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักศึกษา ดังนั้นด้วยเหตุกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาความรู้ ความเข้าใจ เรื่องยาเสพติดและการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ว่ามีความรู้เรื่องยาเสพติดอย่างไร ขณะเดียวกันมีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองอย่างไรที่สามารถทำให้ไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อเป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ
2. เพื่อเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยต้องการศึกษาการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ และเพื่อเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวนทั้งหมด 300 คน

ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรโดยกำหนดระดับ ความเชื่อมั่นที่ 95% โดยใช้สูตร Yamane (1973 : 108) ซึ่งแทนค่าตามสูตรสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทนขนาดของกลุ่มประชากร

E แทนค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างในที่นี้เท่ากับ 0.05

ผลการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยทั้งหมด 171 คน

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 171 คน และผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 172 ชุด จากกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งจะใช้ในการเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงคำถามให้เหมาะสมกับประชากรที่ทำการศึกษา โดยดำเนินการทำแบบสอบถามการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ และเติมข้อความที่เป็นจริงตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และภูมิลำเนา มีจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ซึ่งได้จัดทำแบบสอบถามปัจจัยการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด จำนวนข้อคำถาม 10 ข้อ

ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามในตอนที่สอง จะมีการวัดระดับค่าคะแนนของปัจจัยการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดมากที่สุด โดยค่าระดับคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับคะแนนตามแนวคิดมาตราประเมินค่าของ ลิเคิท์ สเคอร์ท (Likert scale) ได้แก่

มากที่สุด	มีระดับค่าคะแนน	=	5 คะแนน
มาก	มีระดับค่าคะแนน	=	4 คะแนน
ปานกลาง	มีระดับค่าคะแนน	=	3 คะแนน
น้อย	มีระดับค่าคะแนน	=	2 คะแนน
น้อยมาก	มีระดับค่าคะแนน	=	1 คะแนน

โดยการแปลความหมายค่าเฉลี่ยจะใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

4.21 – 5.00	หมายถึง	=	ระดับการป้องกันมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	=	ระดับการป้องกันมาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	=	ระดับการป้องกันปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	=	ระดับการป้องกันน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	=	ระดับการป้องกันน้อยที่สุด

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่าง กรอกข้อมูลและอธิบายวิธีการตอบให้เข้าใจแล้วเก็บรวบรวมกลับคืนมา

2. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุดและตรวจให้คะแนนในแต่ละส่วนของแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล อภิปราย และสรุปผล

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาจัดทำกรวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดจากแบบสอบถามมาบันทึกลงในกระดาษบันทึกรหัส (Coding Sheet) เพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยการตรวจวัด

5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และภูมิลำเนา สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา นำเสนอในรูปแบบ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3. ในการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One – way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นที่มี 3 กลุ่ม ขึ้นไป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD (Least Significant Difference test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การป้องกันตนเองการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

2. เพื่อเปรียบเทียบการป้องกันตนเองการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาการป้องกันตนเองการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ได้มาจากการคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงปริมาณโดยเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างนำมาใช้ จำนวน 172 คน นำมาวิเคราะห์ และเสนอผลการวิเคราะห์ จำแนกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้นปี ภูมิลำเนาโดยใช้สถิติความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 172 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 เพศชาย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมา มีอายุ 22 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 มีอายุ 21 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และมีอายุ 23 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ กรุงเทพมหานคร 22.7 มีภูมิลำเนาอยู่ ภาคกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 มีภูมิลำเนาอยู่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 มีภูมิลำเนาอยู่ ภาคตะวันออก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 มีภูมิลำเนาอยู่ ภาคเหนือและภาคตะวันตก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด

ข้อ	การป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	นักศึกษาจะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด	4.70	0.89	มากที่สุด	4
2	นักศึกษาจะหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด	4.54	0.91	มากที่สุด	5
3	นักศึกษาจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาให้	4.73	0.87	มากที่สุด	3
4	นักศึกษามีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติด	3.56	1.02	มาก	7
5	นักศึกษามักจะมีความอยากรู้อยากลอง	1.49	1.14	น้อยที่สุด	10
6	สภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงจากสังคมรอบข้าง	2.22	1.42	น้อย	9
7	สถานศึกษามีโครงการรณรงค์ยาเสพติด	3.52	0.92	มาก	8
8	พ่อแม่ นักศึกษาได้เตือนเรื่องห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.28	0.89	มากที่สุด	6
9	นักศึกษาเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งไม่เสพยาเสพติด	4.74	0.47	มากที่สุด	2
10	นักศึกษากลัวหากเสพยาจะถูกตำรวจจับเสียอนาคต	4.88	0.39	มากที่สุด	1
	รวม	3.66	0.42	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างกลัวหากเสพติดจะถูกตำรวจจับเสียอนาคต มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.88 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งไม่เสพยาเสพติดและกลุ่มตัวอย่างจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาให้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.74 และ 4.73 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ตัวแปร	กลุ่ม	$\bar{X}$	T/F	Sig.	คู่ที่แตกต่าง
เพศ	1)ชาย	3.56	4.424	.037	(2)>(1)
	2)หญิง	3.70			
อายุ	1)ต่ำกว่า 20 ปี	3.21	18.502	.000	(4)>(3)>(5)>(2)>(1)
	2)อายุ 20 ปี	3.51			
	3)อายุ 21 ปี	3.79			
	4)อายุ 22 ปี	3.92			
	5)อายุ 23 ปี	3.76			
ระดับชั้นปี	1)ปี1	3.26	36.304	.000	(4)>(3)>(2)>(1)
	2)ปี2	3.45			
	3)ปี3	3.80			
	4)ปี4	3.91			
ภูมิสำเนา	1)กรุงเทพมหานคร	3.45	5.050	.000	(6)>(7)>(5)>(2)>(4)>(3)>(1)
	2)ภาคกลาง	3.74			
	3)ภาคใต้	3.59			
	4)ภาคเหนือ	3.63			
	5)ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.77			
	6)ภาคตะวันตก	4.05			
	7)ภาคตะวันออก	3.99			

จากตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าจำแนกตามเพศโดยมีภาพรวมมีค่า Sig. เท่ากับ .037 จำแนกตามอายุมีค่า Sig. เท่ากับ .000 จำแนกตามระดับชั้นปีมีค่า Sig. เท่ากับ .000 จำแนกตามภูมิสำเนา มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง 172 คน โดยจำแนกตัวแปรได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.1 ของทั้งหมด อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.7 ของทั้งหมด ระดับชั้นปีส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 39.0 ของทั้งหมด และเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 28.5 ของทั้งหมด

ตอนที่ 2 ข้อมูลการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด

ผลวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจัยการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$ S.D. = 0.42)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

1. จำแนกตามเพศที่ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแนวทางการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จำแนกตามอายุที่ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแนวทางการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ในด้านการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จำแนกตามระดับชั้นปีที่ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแนวทางการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ด้านการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. จำแนกตามภูมิลำเนาที่ต่างกัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแนวทางการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ด้านการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การป้องกันการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

ผลการวิจัย พบว่า การป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ แฉกพิมาย, ปันดดา ศรีธรรสาร (2555) งานวิจัยมีการศึกษา พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน เช่น ด้านการเลือกคบเพื่อน ครอบครัว สถานศึกษา และการดูแลควบคุมตนเอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปี และภูมิลำเนา พบว่า

2.1 ด้านเพศ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ กวีมาศ ศรีเมือง (2563) งานวิจัยมีการศึกษา การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านอายุ จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติดแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งผลที่ได้นี้ไม่สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ กวีมาศ ศรีเมือง (2563) งานวิจัยมีการศึกษา การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านระดับชั้นปี จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งผลที่ได้นี้ไม่สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ กษิติ เหลืองสกุลพงษ์, อรพินท์ ทวี, ศศิธร ห่อทอง, พิณรัตน์ นุชโพธิ์, ศุภศิริ สุวรรณเกษร (2560) งานวิจัยมีการศึกษา การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผลการทดสอบสมมติฐาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง พบว่า ชั้นปีต่างกัน จะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ด้านภูมิสำเนา จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อจากยาเสพติด แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งผลที่ได้นี้ไม่สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ กวีมาศ ศรีเมือง (2563) งานวิจัยมีการศึกษา การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรศึกษาวิจัยถึงกระบวนการมีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหายาเสพติดของฝ่าย ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ ชุมชน สถานศึกษา และผู้ปกครองนักศึกษา เพื่อได้รับทราบกระบวนการของการแก้ไขในภาพรวม ทำให้สามารถเป็นแนวทางช่วยเหลือเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ควรมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาที่ขาดความรู้ในการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของนักศึกษา

2. จากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นการศึกษาเชิงปริมาณไม่สามารถทำได้ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหายาเสพติดครั้งต่อไป

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

เอกสารอ้างอิง

- กวีมาศ ศรีเมือง. (2563). การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจคณะ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วารสารวิจัยวิชาการ.
- กษิติ เหลืองสกุลพงษ์, อรพินท์ ทวี, ศศิธร ห่อทอง, พิณรัตน์ นุชโพธิ์, ศุภศิริ สุวรรณเกสร. (2560). การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเรียนบ้านโซกม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เจริญ แฉกพิมาย, ปันตดา ศรีธนสาร. (2555). พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ นครเหนือ.
- ธีรศักดิ์ ชมพบุตร. (2540). “ยาบ้า” (Amphetamin). วารสารความรู้คือประทีป. 2540 (3), 12-16.
- รุ่งทิพย์ กล้าหาร, บรรชกร กล้าหาญ. (2552). กระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยหลักพุทธธรรมในหมู่บ้านป่าไผ่ ต.แม่โป่ง อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่.
- วิทยากร เชียงกุล. (2562). เสพติดการพนัน : ความใหญ่โตของปัญหาและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ศึกษาปัญหาการพนัน.
- สันติ จัยสินและคณะ. (2554). เทคนิคการเผยแพร่ความรู้เพื่อป้องกันภัยยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร, 2554: 15.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2558). แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีทำเนียบรัฐบาล.